

[Poul Erik Dyrhund]

ringsmagten i ti år, og dengang foretog man sig heller ikke noget i forhold til mere demokrati omkring disse fonde.

Det får vi måske nu, for regeringen har jo netop nedsat et udvalg til at se på disse ting, og jeg forventer også, at man fra dette udvalgs side kommer med nogle meldinger om, hvordan og hvorledes vi kan håndtere disse ting i fremtiden. Lad nu det udvalg arbejde, og lad os se, hvad det kommer med!

Arbejdsministeren (Jytte Andersen):

Der er i denne debat fremført nogle påstande om dette forholdsvis lille forslag, som giver mulighed for mere risikovillig kapital fra to store fonde, nemlig LD- og ATP-fondene. Det er et par påstande, som jeg synes skal have et par ord med på vejen, og det er, at når der bliver spurgt om åbenhed og demokrati, om lønmodtagernes interesser og om muligheden for at stemme med fødderne og sådan noget, synes det fuldstændig at være forbigået Venstres og De Konservatives opmærksomhed, at der faktisk er nedsat et udvalg. Og det, der er interessant med hensyn til dette udvalg, er, at det skal komme med en rapport inden den 1. januar 1995.

Og hvad er det så for et kommissorium, dette udvalg har fået? Ja, det har for det første fået det kommissorium at overveje mulighederne for større direkte indflydelse i investeringspolitikken og for det andet at overveje modeller, der giver medlemmerne af ATP og LD direkte adgang til at udpege medlemmer til repræsentantskaber og bestyrelser.

Der er også lagt vægt på, at der skal ske nogle vurderinger af overførselsreglerne for pengeinstitutterne. Desuden er der lagt vægt på, at der skal skabes større gennemskuelighed. Og endelig er der lagt vægt på en større grad af demokrati og åbenhed og på en betryggende forvaltning.

Debatten om nogle af disse temaer den sidste time har afspejlet, at man tilsyneladende ikke har opdaget, at det bilag, der er sendt over til Arbejdsmarkedsudvalget, rent faktisk er til medlemmernes brug. Meningen er jo, at man skal vide noget om, hvad der rent faktisk foregår om nogle af de ting, som vi har en interesse i at få kigget på: større åbenhed, større demokrati, større indflydelse på investeringspolitikken og også mulighed for overførsel mellem

pengeinstitutterne. Men nu er det også sagt her fra Folketingets talerstol, og det er altså sendt over til Arbejdsmarkedsudvalget den 25. april.

Så har der været fremført påstande om, at virksomhedernes soliditet eller mangel på samme skulle have noget at gøre med skattereforment. Det er korrekt nok, at det i et af svarene er antydnet, at skattereforment, hvis man tager enkeltdele, godt kan påvirke negativt, men samlet set er der ikke tale om en forringelse af soliditeten på baggrund af skattereforment, på baggrund af den økonomiske politik, på baggrund af erhvervspolitikken. Så det er i hvert fald en påstand, man ikke har belæg for, at der skulle være mangel på soliditet som følge af den politik, regeringen fører.

Fru Charlotte Antonsen har altid nogle meget klare fjendebilleder, og det vil jeg da gerne rose, for så får man også sine egne fjendebilleder helt på plads.

Når fru Charlotte Antonsen siger, at der her er tale om, at for 13 mia. kr. skal lønmodtagere eller fonde nu overtage virksomheder, så er det jo noget nonsens. Det er noget nonsens. Det, der er tale om, er, at der for virksomheder, hvis de ønsker det, hvis de ønsker at tilføre deres virksomheder risikovillig kapital, er åbnet op for nogle bedre muligheder, der svarer til 13 mia. kr. Den risikovillige kapital indgår jo i virksomhederne efter præcis de samme principper, som har været gældende hidtil: rentabilitet og konkurrenceevne. Der har ikke været tale om, at medlemmerne, lønmodtagerne – det kunne man have forskellige meninger om, vil jeg godt sige, men det er der altså ikke tale om – får en direkte indflydelse på den kapital, der bliver ført ud i virksomhederne.

Der er altså alene tale om konkurrencemæssige hensyn og om, at profitten skal være så stor som mulig, så dette med at skabe billeder af, at nu kommer vi og stjæler det erhvervsliv, som har det bedst ved at have så frit spillerum som overhovedet muligt, er der ikke belæg for.

Så vil jeg gerne svare hr. Per Stig Møller, som beklager sig lidt over, at der ikke kan komme bredt flertal omkring dette forslag. Det er måske en påstand, jeg kommer med, men jeg er nogenlunde sikker på, at hvis Det Konservative Folkeparti turde stemme efter det, man rent faktisk har lyst til, og ikke det, man er bange for i forhold til Venstres holdning til denne sag, så ville vi kunne få et bredt flertal